

[Svend Auken]

tægtsmæssigt er sakket agterud, og at modtagere af dagpenge og bistandshjælp er blevet sorteper.

En ophævelse af dyrtidsreguleringen er ensidigt til fordel for arbejdsgiverne. Som vi påpegede det under førstebehandlingen, opfylder man her ensidigt et arbejdsgiverønske uden nogen krav om modydelser. Ensidsigheden kommer også frem og er blevet bekræftet undervejs ved, at man kun griber ind over for dyrtidsreguleringen i forhold til lønninger og sociale ydelser m.v., men ikke i forhold til den dyrtidsregulering af afskrivningsgrundlaget inden for skattelovgivningen, vi kender.

Vi har undervejs arbejdet meget med den problemstilling, der knytter sig til, om dette forslag er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. Det er vor opfattelse, at der er tale om en klar og utvetydig overtrædelse af Danmarks forpligtelser i henhold til ILOs konventioner.

Regeringen deler ikke dette synspunkt. Derfor har vi opfordret regeringen til uanset den hjemlige politiske uenighed om forslaget at lade dette underkaste en nærmere prøvelse ved ILOs kompetente organer. Vi har sagt, at det måtte være rimeligt, at dette lovforslag i hvert fald ikke trådte i kraft, før en sådan overensstemmelse var blevet prøvet i ILO. Det er baggrunden for socialdemokratiets ændringsforslag om, at lovforslaget tidligst kan træde i kraft den 15. oktober i år.

At vi har stillet dette ændringsforslag, er imidlertid ikke ensbetydende med, at vi kan støtte lovforslaget selv efter ændringsforslagets vedtagelse. Ændringsforslaget er kun nødvendigt for at få prøvet af, om der hos det borgerlige flertal er et ønske om at få undersøgt, om man nu gennemfører lovgivning i Danmark, der respekterer vore internationale forpligtelser.

Jeg skal endelig sige, at vi efter lovforslagets fremkomst har fået bekræftet den frygt, vi havde for, at denne lovgivning ville ødelægge de sidste rester af samarbejde mellem staten og arbejdsmarkedets parter vedrørende arbejdsmarkedspolitikken.

Jeg læste forleden i en avis, at arbejdsmarkedet nu var trådt ud af Bonnerupudvalget, og det er jo rigtigt: ikke bare lønmodtagerorganisationerne, men også arbejdsgiverne har forladt Bonnerupudvalget. En af regeringens store mærkesager vedrørende en finansieringsreform for dagpengesystemet ligger nu i

ruiner. Der er al mulig grund til at tro, at dette ukloge, dette skæve, dette helt igennem overflødige forslag vil have meget negative og langtrækkende virkninger for samarbejdet på arbejdsmarkedet.

Vort råd til folketinget er naturligvis at vedtage vort ændringsforslag om en senere ikrafttræden, men jeg vil gerne endnu en gang understrege, at selv om det bliver vedtaget, så ønsker socialdemokratiet ikke at medvirke til forslaget. Vi ønsker at stemme nej til dette forslag.

Jeg vil gerne gentage, hvad vi tidligere har sagt, at skulle der komme et valg inden den kommende overenskomstsituation, og skulle dette valg – hvad vi tror – føre til en ændret mandatfordeling og en ny regering, så er det vores opfattelse, at denne lov må fjernes for at give parterne lejlighed til i frihed at føre deres forhandlinger om nye overenskomster.

Ole Henriksen (SF):

Vi har ikke noget nyt at tilføje fra SFs side i forhold til det, vi sagde ved første behandling. Vi er efter udvalgsarbejdet stadig lige store modstandere af dette forslags gennemførelse, og vi vil stemme imod ved tredje behandling under alle omstændigheder, og jeg forstår nu, at også socialdemokratiet under alle omstændigheder vil stemme imod ved tredje behandling.

Det ændringsforslag, socialdemokratiet har stillet, kan være lidt vanskeligt og kan også forekomme lidt juridisk spidsfindigt. Jeg kunne forstå meningen med det, hvis ILO var en domstol, men ILO er jo kun en rådgivende organisation, og den har allerede tidligere vendt sig meget skarpt imod suspensionsloven. Nu ophæver regeringen altså denne suspensionslov, og det tror jeg da nok at man nede i ILO vil bifalde. Derimod vil der nok komme nogle kritiske bemærkninger om, at man har stjålet dyrtidsportioner fra lønmodtagerne inden for de sidste 3-4 år. Sådanne kritiske bemærkninger vil nok også komme til den tid, når ILO udtaler sig.

Men uanset hvad de udtaler, er det altså ikke nogen domstol, der afsiger en kendelse. Det vil fortsat være sådan, at det politiske flertal her i folketinget – der desværre nok også er til stede efter sommerferien – selv om man vedtager socialdemokratiets ændringsforslag, kommer til at føre dette forslag igen-